

afhængige af Loven af 25de Juli 1880, men kun angaa faadanne Ting, som kunne støttes til Loven. Der vil jo altid et Skjøn være at gjøre gjældende, men noget stort Omfang ville Differentierne i Opfattelsen paa denne Paragraf neppe faae. Derimod stiller Forholdet sig betydelig anderledes, naar man gaar til § 26, nærværende Forslags § 14. § 12, Marineministeriet, skal jeg springe over, idet, som jeg allerede har gjort opmærksom paa, en væsentlig Del af Udgifterne er Gjenbevillinger, og forøvrigt er det Poster, som ikke staa i egenlig Forbindelse med den nye Søværnslov, men ere Ting, som vi gjentagne Gange have forhandlet om, og en stor Del gjælder jo ogsaa Institutioner, som egentlig ikke direkte kunne siges at henhøre til Marinen. Derimod er Forholdet væsentlig anderledes under § 14 for Krigsministeriets Vedkommende, nemlig de fordrøede ekstraordinære Bevillinger. De fremtræde her med et overordentlig stort Beløb og ganske vist i et Omfang, som vistnok Ingen havde ventet eller kunde vente. Jeg kan ikke Andet end beklage, at den meget ærede ikke tilstedeværende Krigsminister har troet det rigtigt at benytte denne Leilighed til at søge erhvervet for Hæren i et meget stort Omfang Rekviziter og Sager, som han kun meget haartrukket vil kunne sætte i Forbindelse med Vedtagelsen af Loven af 25de Juli 1880. Jeg kan tilbøds forslaa, at han paa Grund af det Forhold, han er kommen til at staa i til denne Løvs Vedtagelse, har troet at kunne søle sig noget friere med Hensyn til de Konsekvenser, der kunne drages af denne Lov; men det forsvares ikke Forbringer som dem, her ere opstillede i et, som det forekommer mig, aldeles utopisk Maal. Der er ganske vist af disse foreslaaede Bevillinger nogle, som vi alle ventede og maatte vente, og jeg skal da navnlig strax nævne een, som ogsaa her er en Døvedpost, nemlig Bevillingen til Anstiftelsen af Heste. Jeg skal ikke sige noget Væsentligt imod, at den høitærede Minister har benyttet Tillægsbevillingsloven til at faae den hertil fornødne Bevilling, skjøndt det ganske vist kan siges at denne Sag ikke kan betragtes som værende saa overordentlig presserende, at der ikke kunde have været ventet til den sædvanlige Finanslov. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig derved, idet jeg skal indrømme, at dette Spørgsmaal om lidt før eller senere ikke har saa stor Betydning her, og det naturligvis maa være af Interesse for Hæren at tilvejebringe disse Heste saasnart som muligt. Men naar den høitærede Minister er gaaet videre end til at søge Bevilling til Anstiftelse af Heste paa Tillægsbevillingsloven, men ogsaa, som det fremgaar, for en væsentlig Del har anvendt Bevillingen, saa staa vi rigtignok her saaledes, at Diskussionen herom væsentlig vil være interessøs; thi hvad enten vi sige Nei eller Ja dertil, faar denne Af-

stemning ikke Andet end en mindre Betydning, for ikke at sige Mere, i Sammenligning med den, som en virkelig søgt Bevilling vilde have kunnet give vor Afstemning. Der kan naturligvis ogsaa til denne meget store Bevilling, over 600,000 Kr., knyttes endel Kritik, og navnlig over, at det synes, som om de Priser, til hvilke Hestene ere indkjøbte og fremdeles søges indkjøbte, ere høiere, end det egentlig søres fornuðent. Anmærkningerne opløse, at de almindelige Stambeste ere indkjøbte til en Pris af 900 Kr. og Officershestene til 960 Kr. Jeg skal indrømme, at Forholdet har stillet sig meget uheldigt for Krigsbestyrelsen i saa Henseende, da Priserne paa Heste jo vare i Stigning, netop paa den Tid, da disse Indkjøb ere foregaaede; men det forekommer mig dog, at Priserne ikke ere stegne saa høit — og det vilde ærede hestelyndige Medlemmer mulig kunne opløse nærmere —, at man jo vel maatte kunne faae brugelige Militærheste for en noget rimeligere Pris. Dette skal jeg imidlertid ikke dvæle nærmere ved; det har jo altid den Fordel for Landet, at de Penge, der anvendes her, gaa over i Landbrugernes Lomme paany, forsaavidt Indkjøb finder Sted heri Landet. Udvalget, som eventuelt vil komme til at forhandle denne Sag, vil jo søge nærmere Oplysninger derom. Det er blevet berettet, at Krigsbestyrelsen har gjort Forsøg paa at indkjøbe Heste i Udlandet og da navnlig i England. Man vil jo i et Udvalg faae Underretning om, hvorledes dette Forsøg er faldet ud. Rygtet siger, at det ikke er faldet heldig ud; jeg veed ikke nærmere derom. Det forekommer mig ialtsald, at det vilde være en overordentlig ringe anbefaling for vore danske Hestes Værd i Almindelighed, dersom vi i større Omfang skulde gaa til Udlandet for at indkjøbe Heste. Som sagt, det er kun et Rygte, jeg omtaler, jeg kjender ikke noget Officielt om Sagen. Af de øvrige Bevillinger paa denne Paragraf til Krigsministeriet er der et Beløb af Noget over 50,000 Kr., som ikke staa i Forbindelse med Hærløven, hvilket dels er Gjenbevilling, dels en Bevilling, der er foranlediget ved Branden i Haderslev, som jeg naturligvis her skal lade ude af Betragtning; men foruden dette opføres der et Beløb af mellem 7 og 800,000 Kr. til andre Anstiftelser for Hæren, som knyttes til den nye Lov som en formentlig Konsekvens deraf. Her er det, at der navnlig er Anledning til at anke over Krigsbestyrelsen og eventuel ogsaa den samlede Regjering, forsaavidt der har været Spørgsmaal om Anstiftelser i et saadant Omfang, at man maatte forudsætte, at de ere foregaaede efter mere end en enkelt Ministers Beslutning. Her er opført en Række af Poster, som for det Første have en saadan Karakter, at deres Opsørelse paa Tillægsbevillingen forekommer mig at være aldeles ujjemlet, Anstiftelser af Gjenstande af mangfoldig Art, som paa ingen Maade kan siges at være af den